

[Holger Eriksen.]

samtidig, at det på dette område famler i blinde, og at der muligvis burde have været medtaget adskilligt flere kommuner. Det, der har været galt, er simpelthen, at man har manglet materiale til bedømmelse. Det er ikke nok, at man siger: den kommune ligger i nærheden af København, og en stor del af dens beboere bor i virkeligheden i denne by, ergo må samme regler gælde for kommunen, som er gældende for hovedstaden. Man må vide, hvorledes detailpriserne ligger, man må kende huslejeniveauet, og først og fremmest må man have kundskab om den kommunale skats størrelse. Lad os tænke os, at der f. eks. i nærheden af København lå en kommune, der var et udpræget skattely og derfor frembød store fordele for sine beboere. Det ville dog være irrationelt, om man til den fordel, de pågældende i forvejen havde, yderligere tilføjede lettelser i statsskatten. Der må også tages hensyn til transportudgifter ikke blot til og fra arbejdspladsen, men også under den daglige færden, og der er måske andre tilsvarende faktorer, der griber ind. Men en sådan sammenlignende undersøgelse kan ikke begrænses til oplands- og forstadskommunerne alene, den bør også omfatte de større købstæder, og det skulle ikke forbavse mig, om den gav til resultat, at disse eller i hvert fald en del af disse bør sidestilles med hovedstaden. Hvad detailpriserne angår, kan de nemt fås hos statistisk departement, og jeg tror, det vil vise sig, at de ikke er lavere i provinsbyerne end i hovedstaden. Det er i hvert fald lige blevet oplyst, at kød er dyrere i provinsen end i København. Huslejeniveauet vil formentlig ligge højest i hovedstaden, medens de kommunale skatter til gengæld vil være lavere. Det har imidlertid intet formål her at gætte på, hvordan resultatet vil blive. Det reelle er, at der må iværksættes sådanne undersøgelser, og man tør vel håbe, at skattekommissionen gør det, inden den afgiver sin betænkning og kommer med forslag om, hvorledes fradraget skal fordeles, og hvor stort det skal være i den kommende tid.

Med hensyn til spørgsmålet om selvstændig skatteansættelse for personer under 18 år, der arbejder i faderens virksomhed, har man ikke nøjedes med at henvise til skattekommissionen. Man har opnået enighed med finansministeren om, at der kommer et ændringsforslag til næste år; jeg kan vel tilføje, at man må håbe, at dette ændringsforslag må komme som et led i det store skatteforslag.

Jeg anbefaler de af udvalget stillede ændringsforslag og selve lovforslaget, således ændret, til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede i dag, skal jeg på min gruppes vegne motivere det af mindretallet stillede ændringsforslag. Vi stiller et ændringsforslag til § 3, som vi også stillede i fjor, om et nedslag i skatteansættelsen, således at det ikke blot skal gælde for de gamle, invaliderne og de kronisk syge, men kommer til at gælde alle skatteydere med samme lave indkomst som rentemodtagerne.

Allerede ved første behandling omtalte mit partis ordfører vort standpunkt i denne sag. Såvel de, der rammes af arbejdsløshed, som de, der har ringe indtægter, er dårligt stillede og burde have ret til de skattelettelser, der nu foreslås for rentemodtagerne. Vi har her i landet omkring 100 000 enligtstillede mødre, enker, fraskilte og fraseparerede. De fleste af dem fører en kummerlig tilværelse, fordi de som oftest er helt alene om forsørgerbyrden og har små indtægter. Alle i vort land ved, at de enligtstillede mødres problem vel er et af de største problemer, vi har. Man skriver bøger om de enligtstillede mødres krise, og ethvert rettænkende menneske vrider sine hænder over de ulykker, der ofte rammer både børnene og mødrene; dårlig økonomi er en meget nedbrydende og deprimerende faktor. Man taler om de enligtstillede mødres problem, men hvorfor rækker man dem så ikke en hjælpende hånd til at overvinde deres problemer, når det kan lade sig gøre? Faktum er, at det økonomiske problem spiller den allerstørste rolle for disse kategorier af mødre, der sidder ene med deres børn. Netop de burde have skattelettelse, og de får jo slet ingen udover forsørger- og børnebidraget. Den selverhvervende gifte kvinde har ret til et nedslag i skatten for halvdelen af indtægten, dog højst 2 000 kr. Jeg mener, at det er fuldstændigt rigtigt, jeg ved også, at der her er visse andre forudsætninger, der gør sig gældende, men jeg mener samtidig, at de enligtstillede mødre burde have den samme skattelettelse som den, der foreslås for rentemodtagere og kronisk syge.

Den anden del af mit partis ændringsforslag tilsigter at forhøje maksimalindkomstbeløbet for forsørgerne til 7 000 kr. i København og hovedstadskommunerne, 6 800 kr. i købstæderne og 6 600 kr. i landkommunerne. For ikke-forsørgerne foreslår vi maksimalindkomstbeløbene hævet til henholdsvis